

C-258/19 - 1

RS

A Kúria  
mint felülvizsgálati bíróság  
v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.I.35.172/2018/7.

A Bíróság nyilvántartásába bejegyezve a <u>1110782</u> szám alatt
Luxembourg, <u>2019-03-27</u> A hivatalvezető nevében
Fax/E-mail: _____
Benyújtva: <u>2019.03.27.</u> <i>P. J. Kóvacs</i> tanácsos

A tanács tagjai: Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke, Dr. Heinemann Csilla előadó bíró,  
Huszárné dr. Oláh Éva bíró

A felperes: EUROVIA Ipari, Kereskedelmi Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft. (1125  
Budapest, Napos u. 4.)

A felperes képviselője: Dr. Bíró Róbert ügyvéd (1111 Budapest, Budafoki út 10/c.)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság (1134 Budapest, Dózsa  
György út 128–132.)

Az alperes képviselője: Dr. Dweik Ádám kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 7.sorszám alatt

A felülvizgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság  
30.K.31.036/2017/6.

**Rendelkező rész**

A Kúria a per tárgyalását felfüggesztette, és előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményez az  
alábbi kérdések feltevésével:

1, Az adósemlegesség elvével és a héa levonási jog feltételeit képező alaki követelménnyel  
ellentétes-e az a tagállami gyakorlat, amely az adólevonási jog gyakorlásakor kizárólag arra  
van figyelemmel, hogy az adóköteles esemény mikor következett be és nincs tekintettel arra  
hogy a felek között a teljesítés mértéke tekintetében polgári jogi vita állt fenn, mely bírósági  
úton került rendezésre, és a számla kiállítására csak a jogerős ítéletet követően került sor?

2, Ha, igen, áttörhető-e a héa levonási jog gyakorlásának a tagállami szabályozásban előírt 5  
éves elévülési ideje, amely időpontot a szolgáltatásnyújtás időpontjától számítanak?

3, Ha igen, befolyásolja-e a levonási jog gyakorlását az a jelen tényállás szerinti  
számlabefogadói magatartás, hogy a jogerős ítéletben megállapított vállalkozói díj  
megfizetésére csak a vállalkozó által kezdeményezett végrehajtási eljárás útján került sor, és  
emiatt számla kiállítására csak az elévülési határidő után került sor?

<b>CURIA GREFFE</b> Luxembourg
Entrée <b>27. 03. 2019</b>

Kfv.I.35.172/2018/7.szám

### **Az irányadó uniós jog:**

#### **A szolgáltatás teljesítésekor hatályos uniós rendelkezések:**

a Tanács hatodik irányelve ( 1977. május 17.) a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás (77/388/EGK) (a továbbiakban: 6. irányelv)

10. cikk: (1) a) "adóköteles esemény": olyan esemény, amely által az adó felszámítási kötelezettségének törvényes feltételei megvalósulnak;

b) az adó "felszámíthatósága" azon időpontban keletkezik, amikor az adóhatóság törvény alapján jogosulttá válik, hogy az adóalannyal szemben az adót követelje, függetlenül attól, hogy a tényleges megfizetés késleltetett lehet.

(2) Az adóköteles esemény és az adó felszámíthatósága azon időpontban keletkezik, amikor a termék értékesítése vagy a szolgáltatás nyújtása megtörténik. [...]

Az előző rendelkezésektől eltérően a tagállamok előírhatják, hogy az adó felszámíthatósága – egyes értékesítésekre vagy adóalanyok meghatározott csoportjaira vonatkozóan – a következő időpontokban keletkezzen:

- legkésőbb a számla vagy a számlát helyettesítő bizonylat kibocsátása, vagy

- legkésőbb az ellenérték átvétele, vagy

- az adóköteles esemény tényleges beállításának időpontját követő meghatározott időszakon belül, amennyiben a számla vagy a számlát helyettesítő bizonylat kiállítása nem, vagy csak később valósul meg.

#### 17. cikk

Az adólevonási jog eredete és alkalmazási köre

(1) Az adó levonására vonatkozó jog azon időpontban keletkezik, amikor a levonható adó felszámíthatóvá válik.

(2) Amennyiben a termékeket és szolgáltatásokat adóköteles tevékenységéhez használta fel, az adóalany jogosult az általa fizetendő adóból levonni a következő összegeket:

a) az olyan termékek és szolgáltatások után fizetendő, illetve megfizetett hozzáadottérték-adó, amelyet részére egy másik adóalany szállított vagy fog szállítani, illetve teljesített vagy teljesíteni fog; [...]

#### 18. cikk

Az adólevonási jog gyakorlásának szabályai

(1) Ahhoz, hogy adólevonási jogát gyakorolhassa, az adóalanynak

a) a 17. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti adólevonási joghoz a 22. cikk (3) bekezdése szerint kiállított számlával kell rendelkeznie; [...]

#### **A számla kiállításakor hatályos uniós rendelkezések:**

a közös hozzáadottértékadó-rendszerrel szóló a Tanács 2006/112 EK irányelve (a továbbiakban: HÉA irányelv)

Kfv.I.35.172/2018/7.szám

62. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „adóztatandó tényállás” az az esemény, amely bekövetkezésekor az adófizetési kötelezettség keletkezésének törvényes feltételei megvalósulnak;

2. „az adófizetési kötelezettség” azon időpontban keletkezik, amikor az adóhatóság törvény alapján jogosulttá válik, hogy az adófizetésre kötelezett személlyel szemben az adót követelje, függetlenül attól, hogy a tényleges megfizetés időben később is történhet.

63. cikk

Az adóztatandó tényállás akkor valósul meg és az adófizetési kötelezettség abban az időpontban keletkezik, amikor a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás teljesítése megtörténik.

Az adólevonási jog keletkezése és hatálya

167. cikk

Az adólevonás joga abban az időpontban keletkezik, amikor a levonható adó megfizetési kötelezettsége keletkezik.

168. cikk

Az adóalany, amennyiben a termékeket és szolgáltatásokat az adóköteles tevékenységének folytatása szerinti tagállamban adóköteles tevékenységéhez használja fel, jogosult az általa fizetendő adó összegéből levonni a következő összegeket:

a) a részére más adóalany által teljesített vagy teljesítendő termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás után az ebben a tagállamban fizetendő vagy megfizetett HÉA-t; [...]

Az adólevonási jog gyakorlásának szabályai

178. cikk

Az adóalanynak adólevonási joga gyakorlásához az alábbi feltételeket kell teljesítenie:

a) a 168. cikk a) pontjában említett, termékértékesítéshez vagy szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó adólevonáshoz a XI. cím 3. fejezete 3–6. szakaszának megfelelően kiállított számlával kell rendelkeznie. [...]

**A szolgáltatás teljesítésekor irányadó magyar rendelkezések:**

az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban: régi Áfa tv.)

16. § (1) Az adófizetési kötelezettség termékértékesítésnél és szolgáltatásnyújtásnál – a 17. és 18. §-ban meghatározott eltérésekkel – a teljesítés, illetve a részteljesítés (a továbbiakban együtt: teljesítés) időpontjában keletkezik.

(2) Ha e törvény rendelkezéseiből más nem következik, a teljesítés időpontjának megállapítására a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) rendelkezéseit kell alkalmazni.

32. § (1) A 34. § szerinti adóalanyt megilleti az a jog, hogy az általa fizetendő adó összegéből levonja:

Kfv.I.35.172/2018/7.szám

a) azt az adóösszeget, melyet a részére teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás során egy másik adóalany – ideértve átalakulás esetén annak jogelődjét is –, valamint az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény hatálya alá tartozó adóalany rá áthárított; [...]

35. § (1) Az adólevonási jog – ha az adózás rendjéről szóló törvény másként nem rendelkezik – kizárólag az előzetesen felszámított adó összegét hitelesen igazoló dokumentum birtokában gyakorolható. Ilyen dokumentumnak minősül az adóalany nevére szóló

a) számla, egyszerűsített számla [a 32. § (1) bekezdésének a) és g) pontja esetében]; [...]

#### **A számla kiállításakor irányadó magyar előírások:**

az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (továbbiakban: Áfa tv.)

55. § (1) Az adófizetési kötelezettséget annak a ténynek a bekövetkezése keletkezteti, amellyel az adóztatandó ügylet tényállásszerűen megvalósul (a továbbiakban: teljesítés).

119. § (1) Az adólevonási jog akkor keletkezik - ha e törvény másként nem rendelkezik -, amikor az előzetesen felszámított adónak [120. §] megfelelő fizetendő adót meg kell állapítani.

120. § Abban a mértékben, amilyen mértékben az adóalany - ilyen minőségében - a terméket, szolgáltatást adóköteles termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása érdekében használja, egyéb módon hasznosítja, jogosult arra, hogy az általa fizetendő adóból levonja azt az adót, amelyet a) termék beszerzéséhez, szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan egy másik adóalany - ideértve az Eva. hatálya alá tartozó személyt, szervezetet is - rá áthárított; [...]

127. § (1) Az adólevonási jog gyakorlásának tárgyi feltétele, hogy az adóalany személyes rendelkezésére álljon

a) a 120. § a) pontjában említett esetben a nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító számla; [...]

#### **Az adólevonás gyakorlására vonatkozó magyar eljárásjogi rendelkezések:**

az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban: Art.)

164. § (1) Az adó megállapításához való jog annak a naptári évnek az utolsó napjától számított 5 év elteltével évül el, amelyben az adóról bevallást, bejelentést kellett volna tenni, illetve bevallás, bejelentés hiányában az adót meg kellett volna fizetni. A költségvetési támogatás igényléséhez, a túlfizetés visszaigényléséhez való jog - ha törvény másként nem rendelkezik - annak a naptári évnek az utolsó napjától számított 5 év elteltével évül el, amelyben az annak igényléséhez való jog megnyílt.

#### **Irányadó tényállás:**

- [1] A felperes 1996. november 12-én és 1997. szeptember 17-én kötött vállalkozási szerződéseket föld feletti távbeszélő hálózat munkáinak elvégzésére egy gazdasági társasággal. A szerződés szerint a vállalkozó nem érvényesíthetett olyan tételeket, amelyet a felperestől nem fogadott el. A felperes a vállalkozó részére a vállalkozói díj egy részét fizette csak meg, mert a felek között a vállalkozói díj összege tekintetében vita alakult ki. A vállalkozó az őt megillető díj megfizetése érdekében peres eljárást kezdeményezett, melynek

Kfv.I.35.172/2018/7.szám

eredményeképpen a Fővárosi Ítéltábla 2004. szeptember 17. napján kelt 3.Pf.20.756/2004/5. számú ítéletében a felperest 19.703.394 Ft és kamatai megfizetésére kötelezte. A felperes a fenti ítélet meghozatalát követően perújítást is kezdeményezett, azonban a Legfelsőbb Bíróság 2010. október 5. napján kelt Pfv.VII.21.212/2010/6. számú ítéletével a Fővárosi Ítéltábla marasztaló döntését hatályában fenntartotta. A felperes a vállalkozói díjat végrehajtási eljárás útján rendezte, a vállalkozó a felperes felhívására 2011. június 15. napján állította ki számlát 2011. június 6-ai napi teljesítési időponttal.

- [2] A felperes a számla szerinti 3.940.679 Ft összegű általános forgalmi adót a 2011. II. negyedévi áfa bevallásában helyezte levonásba. Az adóhatóság pénzüsszeg kiutalása előtti ellenőrzést folytatott, melynek eredményeként a felperes terhére jogosulatlan adó-visszaigénylést állapított meg és 394.000 Ft adóbírságot is kiszabott. Álláspontja szerint a régi Áfa tv. 36. § (1) bekezdés a) pont, 16. § (15) bekezdése alapján az elévülés kezdő időpontja 2004. december 31-e volt, így az adó-visszaigényléshez való jog 2009. december 31. napján elévült. A felperes keresetében vitatta az adóhatósági álláspontot, a keresetét a bíróság első fokon elutasította, majd a Kúria Kfv.V.35.490/2014/5. számú ítéletével az alperesi határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. A Kúria nézete szerint a hatóság által alkalmazott régi Áfa tv. 16. § (15) bekezdése nem alkalmazható, a teljesítés időpontját a törvény általános szabályai szerint kell meghatározni.
- [3] A megismételt eljárásban az adóhatóság a Fővárosi Ítéltábla ítéletére alapozva a teljesítés időpontját 1998. november 16. napjában határozta meg, melyre figyelemmel az általános forgalmi adólevonás jogát elévülésre figyelemmel megtagadta. A határozat indokolása szerint az adólevonási jog keletkezésének időpontját a régi Áfa tv. egyértelműen a fizetendő adó megállapításának időpontjához köti. Ugyanazon időpontban keletkezik tehát a beszerzést terhelő adó levonásának joga, mint az értékesítőnél az adott ügylet kapcsán az adófizetési kötelezettség. A vállalkozó által kiállított számla helytelenül tartalmazta a teljesítés időpontját, mivel az már ténylegesen 1998. november 16. napján megtörtént, így a felperes adólevonási joga is megnyílt ebben az időpontban. Hangsúlyozta, hogy a számla teljesítési időpontja nem pénzügyi teljesítést jelent, hanem a felek közötti gazdasági esemény megvalósulását.
- [4] A felperes keresetében arra hivatkozott, hogy az adómegállapításhoz való jog és annak elévülésére vonatkozó szabályok a felperest megillető követelés elévülésére nem alkalmazhatók. Az elévülés a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 326. § (1)-(2) bekezdésére utalással álláspontja szerint el sem kezdődött, az nyugodott. Az adólevonási jog nem nyílt meg, amíg szabályszerű számla nem állt rendelkezésére. A régi Áfa tv. 35. § szerint az adólevonási jog gyakorlásának előfeltétele az ügyletről kiállított, adóalany nevére szóló és rendelkezésére álló számla. Ilyen viszont 2011. évet megelőzően nem állt rendelkezésére. Az adólevonási jog gyakorlása szempontjából saját pénzügyi teljesítését tartotta lényegesnek. A vállalkozó számláját 2011. II. negyedévében fizette ki, így ezen időpont előtt nem valósult meg az a feltétel, hogy a másik adóalany az áfa összegét a felperesre hárította volna. A határozatban foglalt álláspont azt eredményezi, hogy a vállalkozó által a felperesre áthárított áfa összegét a költségvetés számára befizette, de a felperes annak levonására, elszámolására nem lenne jogosult.
- [5] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

Kfv.I.35.172/2018/7.szám

- [6] A felek között nem képezte vita tárgyát, hogy a vállalkozó 1998. évben teljesítette a felperessel kötött vállalkozási szerződés szerint rá háruló kötelezettségeket. A felek közötti polgári ítéletből kiderül, hogy a felperes magatartása akadályozta a vállalkozót abban, hogy a vállalkozói díjról számlát készítsen, csupán a végrehajtási eljárás során került sor az őt megillető díj megfizetésére, melyet követett a vállalkozó részéről a számla kibocsátása. A számla szerinti teljesítési időpont 2011. június 6. napja, azonban az alperes helyesen mutatott rá arra, hogy 2011 évben a vállalkozó nem teljesíthetett, hiszen az már 1998-ban ténylegesen megtörtént. Egyetértett azzal az alperesi állásponttal is, hogy a teljesítés időpontja nem a számla szerinti gazdasági esemény pénzügyi rendezését kell, hogy jelentse, így a felperes adólevonási jogának megnyílta sem ehhez kötődik, hanem a gazdasági esemény tényállásszerű megvalósulására.
- [7] Az Art. 164. § szerinti elévülési szabályból az következik, hogy az adó-visszaigényléshez való jog annak a naptári évnek utolsó napjától számított 5 év alatt évül el, amelyben az annak igényléshez való joga megnyílt. Rámutatott arra, hogy a felperes magatartásának volt betudható, hogy a számlát a vállalkozó nem tudta időben kiállítani, ahogyan ezt a Fővárosi Ítéltábla döntése is megállapította. A bíróság nézete szerint az alperes jogszerűen határozta meg a számlában foglaltakkal ellentétben a teljesítés időpontját, így az adólevonási jog megnyíltától számított 5 év eltelte miatt a felperes adó-visszaigényléshez való jogát joggal vitatta el.
- [8] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát kérte. Nézete szerint a bíróság és az alperes is helytelenül értelmezi az adó megállapításához való jog elévülését, miután az nem a felperesre vonatkozik, hanem arra az adózóra, aki számlát állít ki, bevételt realizál. Hangsúlyozta azt is, hogy az adólevonási jog nem nyílik meg addig, amíg a szabályszerű számla nem áll rendelkezésre. Így a felperes számla hiányában nem volt abban a helyzetben, hogy adólevonási jogát érvényesítse. Állítása szerint arra az időszakra, amíg az adólevonási jog feltételei nem állnak fenn, nem folyhat az elévülés. Vitatta, hogy felróható magatartása miatt ne került volna sor a számla kiállítására, hiszen a számla kiállítója ezt bármikor megtehetné volna, azonban a követelés nagyságának bizonytalansága akadályozta számlázási kötelezettségének teljesítését. A régi Áfa tv. 32. § nyelvtani értelmezéséből is az következik, hogy az áthárítás megtörténte nélkül az adólevonási jog a felperest nem illette meg és az elévülés sem kezdődhetett meg. A szerződésszerű teljesítés pedig azt jelenti, hogy mindkét fél teljesít, nem csak az egyik.
- [9] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta hangsúlyozva, hogy egy számla teljesítési időpontja nem a pénzügyi rendezést jelenti, hanem a felek közötti gazdasági esemény megvalósulásának időpontját. Ezek miatt a jogerős ítélet helyesen tartalmazza a teljesítés időpontját és ezzel összefüggésben az elévülés bekövetkezését.

### **A Kúria álláspontja**

- [10] A perbeli jogvitában a Kúria arra keresi a választ, hogy a fenti körülmények között, amikor a felek között elszámolási vita áll fenn a szolgáltatás díját érintően és annak számszerűsítésére

Kfv.I.35.172/2018/7.szám

bírószági döntés alapján kerül sor és a számla kiállítása csak a tényleges kifizetést követően történik meg, figyelmen kívül hagyható-e a 6. számú és HÉA irányelvben a teljesítésre, ezzel összefüggésben az adó felszámításra vonatkozó előírás és az adólevonás jog alaki feltételét jelentő számla hiányában az elévülésre vonatkozó tagállami szabályozás áttörhető-e. Befolyásolja-e az adólevonási jog gyakorlását az a körülmény, hogy a felperes a jogerős ítéletet követően nem önként teljesítette fizetési kötelezettségét, hanem a vállalkozó által kezdeményezett végrehajtási eljárás keretében, ugyanakkor a levonási jog alaki feltételét jelentő számla kibocsátása csak a felperes teljesítését és felhívását követően történt meg, vagyis a joggyakorlására irányadó határidőt mely időponttól kell számítani.

- [11] Az Európai Unió Bírósága (továbbiakban: Bíróság) számos alkalommal állást foglalt a héa levonásához való feltételeit képező anyagi és alaki követelményekről. Az anyagi feltételeket illetően kimondta, hogy az adólevonási jog abban az időpontban keletkezik, amikor az adó megfizetési kötelezettség keletkezik, azaz amikor a szolgáltatásnyújtást teljesítették. A Bíróság a teljesítési határidőt vizsgálva kimondta a C- 533/16 számú döntésének [43] pontjában, visszautalva főtanácsnoki indítványban foglaltakra, hogy bár a HÉA irányelv 167. cikke értelmében a héa levonásához való jog az adófizetési kötelezettséggel egyidejűleg keletkezik, az említett jog gyakorlása ezen irányelv 178. cikke értelmében főszabály szerint csak azon időponttól lehetséges, amikor az adóalany számlával rendelkezik.
- [12] Miután a felek között kialakult elszámolási vita miatt számla kiállítására csak 2011. évben a pénzügyi rendezése után került sor, így a felperes adólevonási joga is csak ekkor nyílhatott meg. Nem figyelmen kívül hagyható jelentős tény, hogy a számlát kibocsátó vállalkozó is csak ekkor jutott hozzá a fizetendő adóösszeghez és ekkor fizette be a költségvetésbe. A Kúria álláspontja az, hogy a héa levonási jog gyakorlására irányadó határidőt akkortól kellene számítani, amikor a szolgáltatásnyújtás után héa címen felszámították az összeget, azt a költségvetésbe befizették és az irányelvnek megfelelően a számlát kiállították.
- [13] Az alperesi adóhatóság az áfa levonási jog gyakorlását visszavezeti az eredeti teljesítés időpontjára és az 5 éves elévülési időszakra figyelemmel a visszaigénylést elévültnek tekintik. Ez az eljárás azonban a Kúria nézőpontja szerint ellentétes a semlegesség elvével. Az adólevonások és –következésképpen– a visszatérítések rendszerének ugyanis az a célja, hogy a vállalkozót teljes egészében mentesítse valamennyi gazdasági tevékenysége keretében fizetendő vagy megfizetett héa terhe alól. A közös héarendszer így valamennyi gazdasági tevékenység adóterhét illetően biztosítja a semlegességet, függetlenül azok céljától és eredményétől, feltéve hogy az említett tevékenységek főszabály szerint maguk is héakötelesek. Ez az elv sérülne, ha a fenti körülmények között kiállított számlában feltüntetett héa levonási jog gyakorlása megtagadásra kerülne a teljesítési időpont szigorú értelmezése okán és nem vennék figyelembe a perbeli ügy sajátosságait.
- [14] Az elévülésre vonatkozó tagállami szabályozások tekintetében is vannak iránymutató Bírósági döntések (pl. C-8/17., C-533/16.), így a már hivatkozott Volkswagen ügyben mondta ki, hogy az uniós jogot úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a tagállami szabályozás, amelynek értelmében az alapügyben szereplőkhöz hasonló körülmények között, amikor is az adóalany számára több évvel a szóban forgó termékértékesítést követően számlázták ki a héát, illetve fizette meg azt az adóalany, a héa-visszatérítéshez való jogot azon indokból tagadják meg, hogy az e jog gyakorlásának az említett szabályozásban előírt jogvesztő határideje számítása a

Kfv.I.35.172/2018/7.szám

termékértékesítés időpontjában kezdődött és a visszatérítés iránti kérelem benyújtását megelőzően járt le.

- [15] A Bíróság már több döntésében kifejtette, hogy az adóhatóság adóalannyal szemben megtagadhatja a héa levonási jog gyakorlását, amennyiben megállapítást nyer, hogy az adóalany csalárd módon elmulasztotta az e jogban való részesüléshez teljesítendő alaki követelmények legtöbbjének betartását...(C-332/15. 59.pont) és a Volkswagen ügyben is utalt az adóalany kellő gondosságának szükségességére. Ez az érvelése megerősítést nyert a C-8/17. (44.pont) számú ügy azonos elévülési határidőt áttörő döntésében.
- [16] Az egyértelműen megállapítható a perbeli körülményekből, hogy a feleket az áfa szempontjából visszaélés, csalárd szándék nem vezette, azonban a felperes részéről fennáll egyfajta „rosszhiszemű” magatartás, mikor a jogerős bírósági döntés ellenére önként fizetési kötelezettségét nem teljesítette. Így a Kúria arra is választ vár, hogy befolyásolja-e az adólevonási jog gyakorlását az adóalany ilyen értelmű rosszhiszemű magatartása, mely a másik oldalról a számla kiállítását hátráltatta, figyelemmel a tényleges pénzügyi teljesítésre.

Budapest, 2019. március 7.

  
dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, dr. Heinemann Csilla sk. előadó bíró, Huszárné dr. Oláh Éva sk. bíró

